

Fekete Vince

HOZZÁFÉRÉSI PONT

„Amikor még
ember se volt,
páfrány-bokor
fölém hajolt,
apónak hívott
a bokor.
Mikor születtem?
Semmikor.” (Weöres Sándor: *Toccata*)

KAF emlékére

Mennek futnak masíroznak futnak mennek masíroznak
szemem előtt sűrű képek szemem előtt kergetőznek
süt a nap kint fúj a szél kint pörögnek a virágszirmok
lengedeznek buknak szállnak jaj a szirmok jaj a képek
egy tükörben nézem arcom a tükörben nézem arcom öreg
vagyok ifjú vagyok szép világos arcú vagyok mint egy
gyermek olyan vagyok semmi májfolt sehol ráncok
feszes az arc sehol árkok erezetek gödrök sáncok ifjú
vagyok fiatal még gyermek vagyok mind én vagyok
életre kel ez a sok arc mind az enyém mind én vagyok
s néz kifelé onnan bentről bámul reám aki vagyok
tíz és húsz majd harminc hetven mennyi évem néz itt
szemben próbálnak mind jól megférti jól megférti jól
meglenni ifjú öreg jól megférti öreg ifjú jól meglenni

mennek futnak masíroznak futnak mennek masíroznak
szemem előtt sűrű képek szemem előtt kergetőznek
süt a nap kint fúj a szél kint pörögnek a virágszirmok
lengedeznek buknak szállnak jaj a szirmok jaj a képek
kúszni kezdenek kapaszkodni fel egész a toronygombig
s látom fentről látom onnan ezt a földet látom onnan

s látom hogy egy bokor alján önfeledten alszik éppen alszik valaki ott mélyen és hogy akkor mi is történt mi ért akkor nem tudhatom de hirtelen jó kedvem lett s nem kívántam sehol semmit sehol lenni nem akartam sehol máshol nem akartam csak a mezőn hol az árnyék ott ahol a fák s az árnyék fák voltak és hajladoztak és a füvek hajladoztak és az erdők és a mezők hullámzott ott szinte minden lüktetett az erdő mező és közepén ez a lélek ez a boldog öntudatlan ki a szélben nem is szélben a szellőben az árnyékban az árnyékban a kutyájával mintha egy lett volna akkor kutya ember bokor erdő bokor kutya erdő mező és olyan öröm szállt meg ott fenn hogy a világ hogy a szellő erdő mező fák és bokor és a nap is és a fény is és az árnyék minden-minden pillanatig percig meddig? csak azért él hogy e lélek ez az ember aki alszik mélyen ez a férfi hogy csak neki hogy csak süssön hogy csak fűjjon hogy csak neki gurgulázzon ott a patak a közelben hogy a világ így megnyíljon soha többé úgy megnyíljon s érezzem hogy vagyok élek érezzem a mindenséget bár egy percre bárcsak addig azt érezzem úgy vagyok itt mint az isten Ő vagyok itt letekintek én vagyok itt letekintek s örül lelkem letekintek s örül bennem a világ is és az árnyék és a fény is örvendezünk mind ezért a pillanatért ezért az egy pillanatért éltem tudom csakis ezért hogyha volt még csak ezekért a nem sok tudom csak az ilyen nagyon kevés boldogságos pillanatért...